

is interessant...

Horizontaal: 1. rechtskundige; 7. doen splijten; 13. berg; 14. meisjesnaam; 15. afbroekelen; 17. jongensnaam; 19. familiere naam voor vader; 21. veel; 22. daar; 23. boven; 24. Klein soort hert; 26. sukkel; 27. gunsteling van koning Ahasverus in het O.T.; 29. hoogste prijs in de staatsloterij; 30. gedachte; 32. meisjesnaam; 34. blijft staan; 35. slot; 36. kauw; 37. wolfsboom; 40. ivoren; 42. huidige toestand; 44. jongensnaam; 46. broodwinning; 48. keltner; 49. bevelken; 51. lager onderwijs; 53. voegwoord; 54. Spaans; 56. lergemnat; 58. en dergelijke; 60. aangelekt; 62. rivier in Duitsland; 64. pantalon-opdoorder; 66. Nederlands; 68. schandier; 70. oogje van een schoen; 72. heetel; 74. muzieknot; 75. gevecht; 77. prent; 79. kindertaal; moeder; 83. noodgedwongen; 82. tijdperk; 83. Duitse kaartspel; 85. snij-apparaat; 87. bedroef; 88. dwarsnaam; 89. vriende van Sten; 90. lang dun stuk hout; 91. meisjesnaam; 93. muzieknot; 94. afdaling bij het skien; 96. voegwoord; 97. einde; 99. tam maken; 100. overdekken.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13									16
17	18	19	20	14						
24	25	26								
30		31	32	33	34		28		29	
36		37	38		39	40		41		
42	43			44		45	46		47	
48				49		50			51	
52	53		54			55		56	57	
58	59		60				62		63	
64		65	66		67		68		69	
		70		71	72	73		74		
75	76			77	78	79		80	81	
82			83		84	85		86	87	
		89		90			91		92	
98			95			96		97	98	
						100				
99										

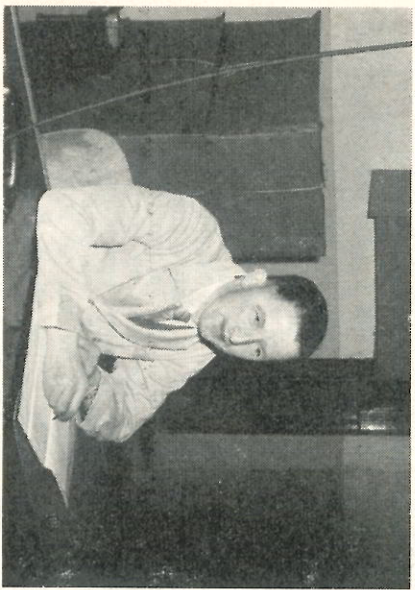
Inzendingen moeten voor woensdag 23 maart in het bezit zijn van mejuffrouw Hartsuiker, redactie VDH-tje. U krijgt dan mee naar de volgende prijzen: 1e prijs f 20,—, 2e prijs f 15,—, 3e prijs f 10,—, 4e prijs f 7,50, 5e, 6e en 7e prijs f 5,—.

maar niet eenvoudig

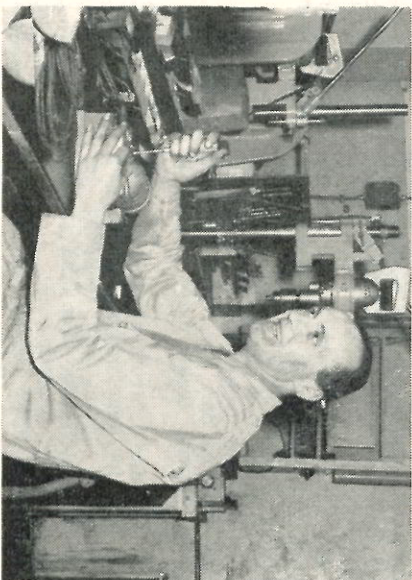
Verticaal: 2. meisjesnaam; 3. bloedzuigend insectje; 4. werkstuk van een componist; 5. ransomleischte sterpijl; 6. rivierje in Noord-Brabant; 7. rust; 8. jaarsleden; 9. runne om in te bakken; 10. atgelezen; 11. voegwoord; 12. jorkeboom; 13. zuivelproduct; 16. opslagplaats van wijn; 18. gedateerd (twee vanden); 20. spees; 21. Technische Hogeschool; 23. adellijke titel in Spanje; 25. rivierje in Friesland; 28. kleine vrucht; 29. jongensnaam; 31. plaats, nu eens Duits, dan weer eens Nederlands; 33. windbloem; 35. vroeger; 38. deel van de dag; 39. plaats in Gelderland; 41. schriftgeveerd-schap; 43. voornaam van een bekend voetballer; 45. plaatsje bij Delfzijl; 47. lergemnat; 49. beaard; 50. lor; 52. gekoesterd; 54. overblijfsel van iets heiligs; 56. plaats in Duitsland; 57. lang dun stuk hout; 60. titel van een geprovoerde; 61. ijzererts; 62. iels; 63. helper uit gevecht; 65. meisjesnaam; 66. kraan; 68. plaats in Overijssel; 69. ienaar; 70. roep; 71. proefgewicht; 73. de een of andere persoon; 76. papegaai; 78. tezamen; 81. deel van een boom; 84. geheel de niet deelbaar door twee; 83. dikste uwe; 86. slakvormig madde in een uurwerk; 89. boom; 92. meisjesnaam; 94. afk. salvo errore; 95. Frans lidwoord; 96. waartje in Friesland; 98. lidwoord.

ALLEEN UTRECHTSE JUBILARISSEN

De heer A. A. van Dijk, Montage Utrecht, is op dinsdag 15 maart a.s. 12½ jaar in dienst van Van der Heem. De redactie feliciteert hem hierbij.

De afdeling Montage Kousseke in Utrecht heeft op woensdag 16 maart a.s. een jubilaris in haar midden. 12½ jaar is de heer A. Schuene in onze dienst. Gefeliciteerd.

Boodschappenveloppen

De chef afdeling Postkamer verzoeft alle werknemers een niet al te grote voorraad boodschappenveloppen aan te houden. Willen diegenen die boodschappenveloppen kunnen missen deze weer in de circulatie brengen?

Van harte gefeliciteerd

HUWELIJKEN (Maarweg): Meij. J. F. du Croix, Productiebureau, met F. H. P. Dutoir Geertling, d.d. 4-3-1960; A. Zoon, Werkvoorbereiding, met meij. W. V. d. Ende, d.d. 15-3-1960. HUWELIJK (ENAF): H. Huisge, Rijwielmontage, met meij. R. den Drijver, d.d. 16-3-1960.

Dinsdag 15 maart is het 12½ jaar geleden dat de heer Th. H. Forée bij Van der Heem N.V. over de drempel stapte om er in dienst te treden. Hij is nu werkzaam op het Technisch Bureau. Onze gelukwensen.

den Drijver, d.d. 16-3-1960. HUWELIJK (Utrecht): Meij. P. A. M. van Weel, Tramomontage, met W. M. M. Fava, d.d. 1-3-1960. GEBOREN (Maarweg): Erik F., zoon van J. F. Prima, Televisielaboratorium, d.d. 27-2-1960; Albert J., zoon van M. Remmelzwaal, Technische Dienst Den Haag, d.d. 5-3-1960.

het V.D.H.-tje

PERSONELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Redacteur: C. SCHREVEL Nr 637 12 maart 1960

VANDER HEEM

PERU, LAND VAN DE INKA'S

Het bezoek, dat de president van de Zuidamerikaanse republiek Peru dezer dagen aan ons land heeft gebracht zal de aandacht van meniggen wel even gevestigd hebben op dit grote land dat bij de meesten onzer toch zo weinig bekendheid geniet.

Overigens is dat de mensen moelijk kwalijk te nemen; Peru — uit te spreken als Peroe met de klemtoon op de — is zo ver weg en heeft zo weinig bindingen aan Nederland dat een intieme kennis nauwelijks te verwachten is.

Janner, want Peru is een prachtig en een machtig land met groote bergen, diepe dalen en tropische wouden, waar de mens haast nog nooit doorgetrongen is. Het is een van de vooruitstrevendste Zuidamerikaanse republieken en maakt vooral de laatste decennia een geweldige ontwikkeling door.

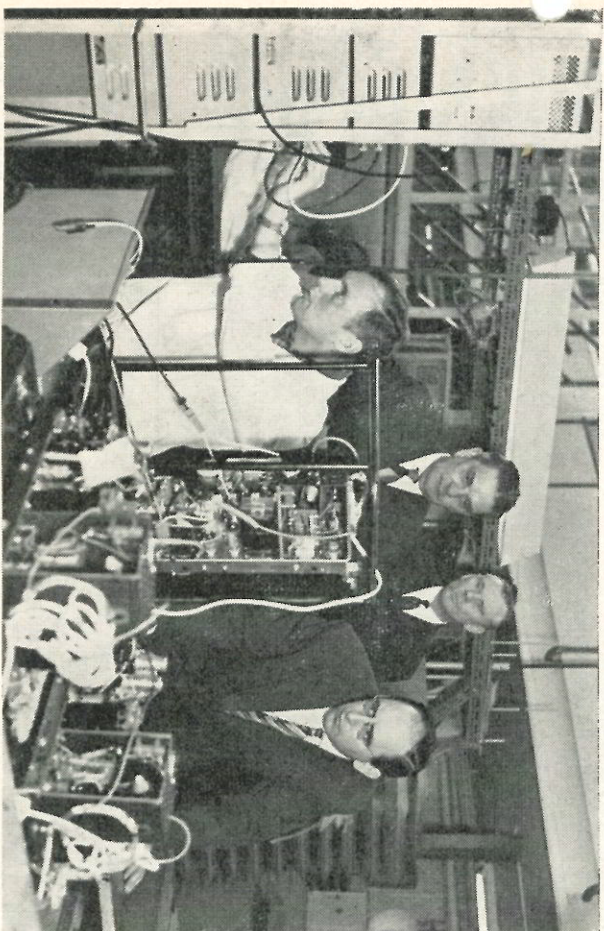
Het is ook een oud land, van oudsher zeer beschad door de Inka's die hier de baas waren tot de Spanjaarden onder Pizarro hen verdrongen.

De Inka-beschaving heeft grote delen van Zuid-Amerika gepacificeerd en daar orde, tucht, veiligheid en welvaart gebracht. In het museum van Lima kan men vele gebruiksvoorwerpen van de Inka's vinden, onder andere de markwaardige majes waarin door middel

van knopen bepaalde gegevens werden vastgelegd. Schrijven kon men namelijk niet en dus ging het op deze omslachtige wijze. Het waren zeer bekwame bouwers die grote blokken steen feilloos haaks en gericht konden bouwen en die tempels bouwden simpelweg door de blokken te stapelen, zonder daar bij cement te gebruiken.

De grote tempel van de zon te Cuzco, de Inka hoofdstad, heeft alle aardbevingen doorstaan die in de loop van de jaren Zuid-Amerika teisterden, zonder daarbij een scheurtje op te lopen, terwijl de Spaanse bouwwerken van veel jongere datum daarbij in puin vielen.

De geschiedenis van Peru is er een van geweld, van moord en doodslag. Pizarro kwam hier in 1530 aan land en kon de veel machtiger Inka's dusdanig imponeren met zijn, hun onbekende, paarden en vuurwapens, dat men de koning, Atahualpa, gevang kon nemen en gebruiken als lokas voor veel goud. Atahualpa is door de Spanjaarden vermoord, doch Pizarro

Minister De Pous kijkt vol belangstelling naar het middenfrequent afregelen van een TV-toestel door de heer Van Oostende. Op de achtergrond de heren L. W. van der Heem en in P. G. Zaaijer. Voor verdere bijzonderheden zie pag. 3.

ool; zij het enkele jaren later. Zijn verdroogd lichaam kan men nu nog aanschouwen in een glazen kistje in de kathedraal van Lima, geschildt in 1535 en nu nog een wonderschoon bouwwerk. Trouwens het aartsbisdomlijk paleis mag ook gezien worden, alleen janner dat daar de schaduw van de Kerkelijke Inquisitie over valt, die ook in Peru haar weinig gewaardeerd werk deed. De Indianen werden tot het geloof bekeerd ongeveer onder de leuze van: 'Und wilt du mein Freund nicht sein dann schlag ich dir den Schädel ein. Een door de eeuwen heen klinkende tophit.

Wist u overigens dat de universiteit van deze stad al gesticht werd in 1551, dus meer dan 20 jaren voor wij te Leiden onze eerste universiteit stichtten.

In 1821 maakte men zich los van de Spanjaarden en na vele bureauzies en onderling krakeel bereikte men de 20e eeuw, de tijd van de grote expansie. Peru telt nu ongeveer 11 miljoen inwoners, vele daarvan pure Indianen of Mestiezen. Hoofdstad is Lima; een prachtige, moderne stad met meer dan 1 miljoen inwoners. Ofschoon gelegen in de tropen is Lima nooit heet dank zij de Humboldtstroom die voor volop afkoeling en vocht zorgt. Hij zorgt ook voor volop vis, die gevangen wordt door vogels, die op hun beurt weer zorgen voor vogelmest, oftevel Chili salpeter op de guano eilanden. Daar rust de oogst van eeuwen; het speelt niet weg want het regent er vrijwel nooit.

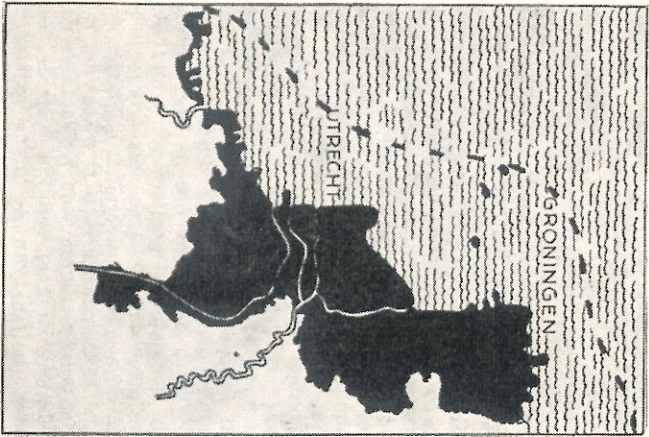
De kustvlakte is vruchtbaar: suiker, katoen en andere tropische producten. Vlak achter de kustvlakte verrijzen de machtige Andesketens waarbij vergeleken de Alpen maar tamme heuvels zijn. Hoogste piek is de Huascarán, 7.000 meter.

In de bergen is veel mijnbouw met als centrum de stad Cerro de Pasco. Aan de andere kant van de Andes ligt

WE ZAKKEN STEEDS DIEPER WEG

Een paar jaar geleden vertelden de kranten ons, dat leden van de Eerste Kamer tegenover de regering hun ongerustheid hadden uitgesproken over de toekomst van het laaggelegen deel van westelijk Nederland. Zij stelden de vraag of het verantwoord is het zwaartepunt van ons nationale economische leven te laten rusten in dit gebied en of het wel aanbeveling verdient in de diepe kom van Noord- en Zuid-Holland de toenemende concentratie van de bewoners en bedrijven te laten voortgaan met het oog op de daling van onze bodem.

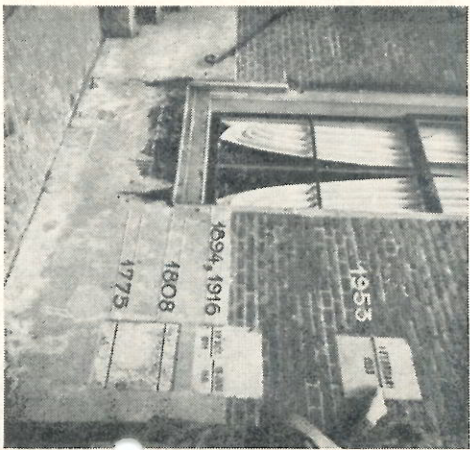
Tien tegen één is die mededeling aan uw aandacht ontsnapt en als u het bericht mocht hebben gelezen, bent u het waarschijnlijk toch wel weer gauw vergeten door het vele nieuws op allerlei gebied dat we dagelijks onder ogen krijgen. Maar onze waterbouwkundigen, en speciaal de ingenieurs die betrokken zijn bij het Delta-plan, mogen niet vergeten dat er zo iets als bodemdaling bestaat. Een probleem waarmee nu al rekening moet worden gehouden bij het vaststellen van de hoogte van de Deltadammen. Een probleem ook dat onze nakomelingen in de verre toekomst wel eens voor de vraag zou kunnen stellen: moesten we doorgaan met het verhogen van de dijken of doen we er beter aan met z'n allen naar hoger gelegen streken te verhuizen?

Dat klinkt u allemaal nogal fantastisch in de oren. Maar niemand minder dan wijlen dr. ir. Joh. van Veen, oud-hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat, deed de volgende uitspraak toen hem naar de mogelijke gevolgen van de bodemdaling werd gevraagd: „Als de mens hier nog 7200 jaar woont en als de daling van de bodem of de rijzing van de zeespiegel in hetzelfde tempo doorgaat, dan zal de hollte kies, die Nederland heet, wel moeten worden opgehoogd met een meter of dertig zand uit de Noordzee”.

Ook al zullen onze ingenieurs de eerstkomende eeuwen zeker nog wel in staat zijn een deugdelijk front tegen de zee te vormen, toch mogen wij als bewoners van „de lage landen bij de zee” wel iets meer van de bodembeweging weten. Het schijnbaar vaste deel der aarde is voortdurend in beweging. Alleen

Door nauwkeurige meting met waterpassen (die onafhankelijk is van de zeespiegel) in allerlei plaatsen van ons land gedurende een aantal jaren heeft men gevonden dat Amsterdam vergeleken met Maastricht in een halve eeuw ruim 2 centimeter is gedaald. Er schijnt in ons land een kantelende beweging aan de gang te zijn, waarbij het zuid-oostelijk deel langzaam rijst en het laaggelegen deel aan de Noord-zee dieper wegzakt. Pelschaalwarmeningen, die ons kunnen inlichten over de bodemdaling in de recente tijd, lopen jammer genoeg vaak sterk uiteen.

Bovendien moet een deel van de daling verklaard worden door de zogenaamde inklinking van de vochtige veen- en kleigrond, waarbij de gronddeeltjes dichter op elkaar komen te zitten. Een monster veen dat bij de aanleg van de Maastunnel werd gevonden en dat niet meer dan enkele centimeters dik was, zou volgens berekeningen eens een dikke van ongeveer 15 meter moeten hebben gehad. Het valt dan ook niet te verwonderen dat verschillende onderzoekers de inklinking (warmee ook de dijkenbouwers rekening moeten houden) als de voornaamste oorzaak van de schijnbare bodemdaling noemen.

Zal het „dieper wegzakken” zich in de toekomst met een tempo van 25 cm per eeuw blijven voortzetten? Daarop zouden degenen die verantwoordelijk zijn voor het bouwen van dijken en het versterken van bestaande zeewerken, graag een zo duidelijk mogelijk antwoord hebben. Juist omdat de daling het resultaat is van verschillende bewegingen en omdat betrouwbare gegevens nog maar heel schaars zijn, kunnen we moeilijk ver in de toekomst kijken. Samenwerking van geologen, oudheidkundigen en meteorologen, werkend met de modernste hulpmiddelen van de wetenschap, zal nodig zijn om het verleden beter te leren kennen en daardoor in de toekomst te kunnen zien.

DANSAVOND

Woensdag 23 maart a.s. is er weer gelegenheid tot dansen, 's avonds om 8 uur in het Ontspanningsgebouw. De muziek wordt verzorgd door het bekende orkest The Woodstoppers onder leiding van Wim Rombouts. Houdt deze avond, die weer gezellig kan worden, vrij!

Opvoldoende romantisch

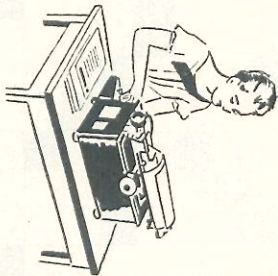
Als je aan de Scandinavische landen denkt, dan komen er onwillekeurig beelden op van mysterieuze bossen, fjorden en wie weet wat al meer romantische fantasieën.

Niet also die oude schoolmeester in Zweden. Hij had zijn jaren voor de klassen doorgebracht en de kinderen der bergen zeer prozaïsche leerkost gegeven: grammatica, rekenen en ritsen aardrijkskundige namen. Sinds vele jaren was hij nu rustig met pensioen thuis en zoetjes aan een man van tachtig geworden. Hij was prikkelbaar geworden, vooral door de last van verhoogde bloeddruk, waarmee hij nu tobdde. En toen kwam de ergerenis: de buurman. Deze man was musicus, heette nog wel Roman en speelde dagelijks de uitgesproken romantische muziek van Mendelssohn.

Deze schoolmeester in het romantische noorderland kreeg van die meneer Roman en zijn Mendelssohnse romantiek zo de buik vol, dat hij de musicus een proces aandeed en tot een nogal strenge boete wist te doen veroordelen. Helas is hij nu de witspraak dood gebleren en heeft zijn zegen niet kunnen vieren. Wat deze schoolpedagoog in ruste nu eigenlijk heeft getygd vernieuwde het krantenbericht niet. Was dat de muziek als zodanig? Of had hij wat tegen Mendelssohn en tegen diens midzomernachtsdromen nu hij zelf tachtig was geworden? Of had hij meer variatie in de muziekken gewenst? We weten nu alleen dat die meneer Roman hem ergerde.

Och, zult u misschien denken, een gewoon burennuistje: maken wij hier bij bosjes mee bij allerlei inwooning en bij onze nieuwbouwen flats, die sterk op wederzijdse contacten zijn ingericht, duurs door alle muren heen. Je kunt het ook zien als één van de vele gevallen, waarin mensen, naast elkaar in het leven geplaatst, bestijf vregeren met elkaar rekening te houden. De één gaat zo in zijn muziek en romantiek op dat de buurman niet meer voor hem bestaat. De ander heeft zo zijn dag in rust en ongestoordheid ingedeeld, dat de geestdrijf van een ander voor hem alleen maar storing betekent. Ju, inderdaad, een gewoon burennuistje: bij inwooning, bij naast elkaar werken, in treincoups en overal waar mensen bij elkaar zijn. Jammer, dat zulke hebbeljes „gevoort” zijn.

Scheurer.

DE 10e ALGEMENE TYPEWEDSTRIJD

Denkt u dat eens in, de TIENDE Algemene Wedstrijd! Als de Commissie Machineschrijven niet zo door en door bescheiden was, zou zij zich op de borst slaan van verwaandheid. Eigenlijk zouden wij deze wedstrijd met klarengeschal moeten aankondigen... maar we hebben geen klarenen.

Maar nee, hier past slechts een pluim voor hen die al aan onze wedstrijden hebben meegedaan. Zij hebben het grote nut daarvan ingezien en zij hebben ervoor gezorgd dat elke nieuwe wedstrijd de vorige overtrof.

Nu krijgen we in mei a.s. de tiende wedstrijd. Dat moet iets bijzonders worden. De klarenen ontbreken ons; maar u, trouwe deelneemster of -nemer, kunt ons helpen bij ons streven aan deze tiende wedstrijd alle VDH-ers te laten meedoen die in de praktijk de schrijfmachine bedienen. Vertel hun van het nut van onze wedstrijden en van de gezellige sfeer waarin deze worden gehouden. Wij zullen alles doen om deze 10e Algemene Typewedstrijd tot EEN WAAR FEEST te maken.

VERVOLG VAN PAG. 1

gen de vlakten die afdalen naar de alweer machtige Amazone rivier. Het klimaat is volkomen tropisch. De hoofdstad Iquitos, hoewel bijna 4.000 kilometer van de mond gelegen, is toch per zeeschip via de Atlantische oceaan te bereiken. Peru zelf heeft een kustlijn van 2240 kilometer.

U ziet dus dat het een groot land is. Het is, zoals alle Zuidamerikaanse landen, nog lang niet volgebouwd en biedt volop gelegenheid tot expansie. De Indische bevolking is niet erg ambitieus en dus moet alles van de blanke kolonisten die hier industrieën vestigen en in het algemeen de promoters zijn van de vooruitgang.

Peru is een van de weinige Zuidamerikaanse landen die het principe van de vrijhandel huldigen en dus onderhouden wij al jarenlang nauwe zakelijke relaties met dit gebied. Ervres radio's zijn in Lima, Mitratores, Arequipa, maar ook in Piura en Iquitos, kortom in alle belangrijke handelscentra, bekende en gewaardeerde verspreidingen geworden en zullen dat, naar wij hopen, ook steeds blijven. Maar niet alleen onze radio's, ook onze stofzuigers, vloerwrijvers en ventilatoren vinden in Peru geregeld aftrek.

Wij kunnen u, alleen reeds om die reden, een bezoek aan Peru warm aanbevelen. Het is jammer dat het zo'n verre reis is — 2 dagen in de vliegmaachine of 6 weken op de boot — maar men is dan ook in een totaal andere wereld, waar alles anders is dan thuis.

De Peruaan is trots op zijn stad en land en niet ten onrechte: met zo'n verleden en vooral zo'n toekomst heeft men zich voor zijn land en zijn volk nooit te geneeren.

Een misverstand moeten we wel uit de weg ruimen: Peru balsam komt niet uit Peru. De Spanjaarden waren inder tijd zo bang voor hun monopolie met dit wondermiddel dat men het Peru balsam noemde, ofschoon het uit Costa Rica kwam. Hetgeen alweer bewijst dat men op het stuk van misleiding van de vijand heden ten dage ook van het verleden kan leren.

Kroon.

7 WORDT FEEST BIJ VDH!

MINISTER DE POUSS BEZOCHT ONS HAAGSE BEDRIJF

Dinsdagmorgen bracht de minister van economische zaken, drs J. J. de Pous, een werkbezoek aan ons bedrijf in Den Haag. Dit bezoek vond plaats in aansluiting aan enkele ten departemente gevoerde besprekingen over de mogelijkheden die ons bedrijf ontvindt van het krappe arbeidspotentieel in Den Haag en omgeving.

Deze situatie heeft onze directe noodzaak zich grondig te bezinnen op de vraag in hoeverre wellicht een verdere decentralisatie van het bedrijf — waarbij in het bijzonder aan de zogenaamde ontwikkelingsgebieden wordt gedacht — aanbeveling zou verdienen. Tussen de informatieve gedachtenwisseling over dit gecompliceerde onderwerp door bezichtigde de minister onder leiding van onze directieuren, de heren L. W. van der Heem, L. C. M. J. Gussenhoven en ir. P. G. Zaaijer, de afdelingen Radio- en Televisiemontage en het Telecommunicatiebedrijf.

In het bijzonder legde de bewindsvaardige belangstelling aan de dag voor de bij ons in uitvoering of in voorbereiding zijnde opdrachten op het gebied van elektronische professionele apparatuur.

KLAVERJASNIEUWS

Maandag 4 april geeft onze Klaverjasvereniging een grote eierenwedstrijd in het Ontspanningsgebouw. Er zijn prijzen voor drie gewonnen, twee en een gewonnen partij en zelfs voor drie verloren partijen.

Andere jaren was er grote belangstelling voor deze wedstrijden, zodat wij ook nu weer op veel deelnemers rekenen. Deelnemingskosten bedragen f 1,— per koppeltje. U kunt zich opgeven bij de secretaris, de heer G. C. van der Vlist, Kastenfabriek.

Ook namens mijn vrouw wil ik gaarne de rechte, chees en collega's dankzeggen voor de cadeaus en de gelukwensen, mij bij mijn huwelijk aangeboden.

H. Lassechuyt,
Drinkerij.

We hebben gemerkt, dat de rebus uit de vorige Jeugdkrant julle nogal wat moeilijkheden heeft bezorgd. Of misschien niet de rebus zelf maar meer nog het tweede deel van deze puzzel, namelijk het antwoord op de vraag: Aan welke wereldorganisatie doet je dat denken?

De antwoorden hierop liepen erg uiteen: Unesco, Unac, Unicef enz. Nu moet ik eerlijk bekennen dat het wel moeilijk was en ik denk dat zelfs veel grote mensen niet direct het goede antwoord zouden kunnen geven.

Willen jullie weten hoe dit precies in elkaar zit? Luister dan.

UNESCO betekent United Nations Educational Scientific and Cultural Org. Het doel van deze organisatie is mee te werken aan het behoud van de vrede. Door middel van opvoeding, wetenschap en cultuur wil zij daartoe de banden tussen de verschillende landen verstevigen, onverschillig om welk ras, welke taal of welke godsdienst het gaat.

Uitdeelpost Unicef.
Moeder ontvangt haar rantsoen melkpoeder.

Dit is allemaal omschreven in het Handvest der Verenigde Volkeren, een soort overeenkomst die door alle aan-

VERVOLG VAN PAG. 3

derbaarlijk als tegenwoordig een raket naar de maan.
De microscopen, die van Leeuwenhoek maakte, waren van zeer eenvoudige makelij en leken in de verste verte nog niet op het instrument, dat julle hierbij zien afgebeeld. Desondanks ontdekte Van Leeuwenhoek de bacterie, het kleinste levende wezen — dat onder andere ziekten kan veroorzaken — en bestudeerde hij de bloedsomloop en de samenstelling van spieren en zenuwen.

Er wordt wel eens verteld, dat er op een avond bij hem werd ingebroken. Van Leeuwenhoek kreeg de inbreker te pakken. Bij het licht van de waskaars bekeek hij diens gezicht en toen hij de groen aangeslagen tanden van

gesloten landen is ondertekend, julle begrijpt, dat de Unesco een zeer belangrijke organisatie is die nog veel goeds zal kunnen doen voor ALLE mensen.

Ook voor dit kind zorgt Unicef.

UNAC is: United Nations Appeal for Children. Deze organisatie werd opgericht in 1946. De bedoeling was hulp te verlenen aan door de tweede wereldoorlog getroffen kinderen. Nadat deze hulpverlening op grote schaal was uitgevoerd werd de UNAC opgeheven en ging toen over in de

UNICEF, de United Nations International Children Emergency Fund. De Unicef houdt zich bezig met de zorg voor de gezondheid, de voeding en het welzijn van kinderen, allereerst in de onderontwikkelde gebieden. Daarnaast kan zij echter optreden in tijden van nood, eventueel op verzoek van een regering. Zij verricht dan elke soort hulp aan kinderen die nodig is. Overal waar een noodtoestand heerst kan dus de hulp van Unicef worden ingeroepen.

Julle zien dus, dat het antwoord op onze vraag had moeten luiden: UNICEF. Verscheidene kinderen had-

den dit ook goed. Wij hebben evenwel ook de naam UNAC nog goedgekeurd, alhoewel deze organisatie, zoals julle hierboven hebt gezien, niet meer bestaat.

Het is een heel verhaal geworden en ik hoop, dat julle alles duidelijk is. Mocht je er nog iets over willen weten, schrijf ons dan maar hoor!

WAT HETTY DROOMDE

Toen Hetty's morgens wakker werd, herinnerde ze zich niet veel meer van haar wonderlijke droom. Alleen één ding was ze niet vergeten en nauwelijks verscheen even later moeder om de hoek van de deur om te kijken of ze al wakker was, of ze vroeg: „mammit, bestaan er ook kabouterkes met rechte baardjes?”

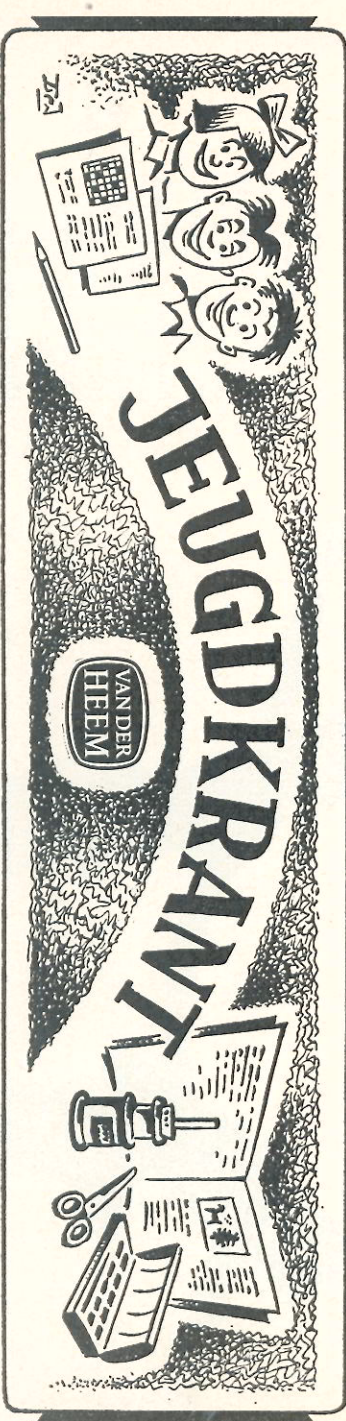
„Nou” antwoordde Hetty, „kabouterkes hebben toch altijd van die mooie puntbaardjes, maar vannacht heb ik gedroomd van kabouterkes met rechte baardjes, die punt was er gewoon af.” „Ja,” zei moeder en ze dacht diep na. „ik geloof wel, dat ik daar eens iets van gehoord heb en dat ik je ook wel kan vertellen hoe dat komt. Als je nu vlug je bedje uitkomt en je wast en aankleedt, zal ik je vertellen hoe het komt dat er ook kabouterkes zijn met rechte baardjes.”

Nou je snapte, dat Hetty in een wip naast haar bed stond. En moeder vertelde:

Nog niet zo heel lang geleden was het onrustig geworden in het kabouterbos, dat dicht bij een grote stad lag. Voeger was het er altijd stil geweest. De kabouterkes zagen bijna nooit mensen en behalve het geluid van de bomen die zacht rustten was het rustig geweest in hun mooie bos. Maar de mensen gingen huizen bouwen in hun stad en iedere keer als de kabouters zich aan de rand van het bos waagden zagen zij dat de nieuwe huizen maar steeds dichterbij kwamen. Je begrijpt

dat hun kleine kabouterhartjes angstig gingen rikkeltken bij de gedachte dat die grote mensen wel eens zo dichtbij konden komen, dat zij niet langer in hun kabouterbos konden blijven leven. Op een dag liet dan ook de kabouterkoning de oudste en verstandigste kabouters bij zich komen om met hen te bepraten wat ze zouden moeten doen. (Hoe dit afloopt kunnen julle lezen in de volgende Jeugdkrant.)

DE REDACTIE OP VERJAARSVISITE

Dat was me een feest op 20 januari. We hebben thee en limonade gedronken en heerlijke gebakjes gegeten. Alles was versd en we zijn tot laat in de middag gebleven.

Nu zijn julle natuurlijk benieuwd waar wij het over hebben. Wel, op 20 januari was Mammaloe jarig, je weet wel van Pipo de Clown en wij zijn toen op verjaarsvisite geweest.

Het was een hele verrassing voor ons toen wij een week van tevoren werden uitgenodigd om het feest mee te maken. En we hebben er geen spijt van gehad hoor. Het was geweldig. We zijn wel even geschrokken toen Pipo het ikanon afschoot boven op de rots, maar we begrepen direct dat het een vreugdeschot was.

Natuurlijk hebben veel kinderen televisie thuis en allemaal kennen julle Pipo de Clown. Nou we kunnen julle

wel vertellen dat hij in werkelijkheid nog leuker is, dan voor de televisie.

Mammaloe is erg aardig en ze had heerlijke koekjes gebakken. Felicio vroeg meteen of hij er een handjevol van kreeg. Maar als je die handen van dichtbij ziet! In elke hand kan zeker een half pond koek. Maar toen hij twee koekjes kreeg en later een gebakje met een glas limonade, was hij best tevreden.

Wij mochten pas meedoen toen de uitdaging al was afgelopen. Jammer hoor, want anders hadden we vast even naar julle gezwaaid. Het werd een reuze feest en we hebben gedanst en gezongen van lang zal ze leven. Felicio kreeg het er warm van en hij wilde zijn zai-doeck uit zijn zak halen om zijn voorhoofd af te vegen. En weet je wat er toen gebeurde? Hij trok zijn hand

uit z'n zak en zijn vingers zaten..... vol room. Stiekum had hij een gebakje weggenomen maar — en daar moet je Felicio voor helen — hij had dat in z'n zak gestopt om voor 's avonds te bewaren, maar door het feest had hij het helemaal vergeten. Natuurlijk kreeg hij een standje van Mammaloe, maar wij hebben hem allemaal hartelijk uitge-lachen. Op Felicio kan je nooit lang kwaad blijven.

Op de terugreis was de zee een beetje onrustig maar we zijn toch weer heelhuis thuisgekomen.

EVEN NOTEREN

De volgende Jeugdkrant verschijnt op 14 mei 1960.

Die rare mijnheer Van Beek

Mijnheer Van Beek heeft een hoed en een dasje, Hij heeft een broek, een jas en een tasje.

Maar sinds enkele dagen, oeh hé, Is hij met niets meer tevree.

Hij wil en hij zal naar Luikeerland Hij heeft genoeg van ons kleine Nederland.

Mijnheer Van Beek neemt de trein naar Lutfiebroek, Want dat staat in het grote sprookjesboek.

Dan moet hij door een berg rijstebrij En dan? Ja dan is hij helemaal vrij.

De gebraden duiven vliegen in zijn mond,

Dat is nu precies wat hij zo aardig vond.

De bieftukjes gaan langs zijn raam voorbij, Want in koken zijn ze hier een kei!

Hij vindt het hier leuk, hij wil niet meer weg.

Maar op een dag heeft hij reuze pech. OOOOh, wat een stropt!

De kolen van Luikeerland zijn op. Nu kunnen ze geen duiven meer braden,

En niet meer in warme limonade baden.

Hij wil weg, en wel heel vlug. Hij wil snel naar Nederland terug.

Daar komt zo iets nooit voor. Dus gauw terug naar Nederland hoor!

Mijnheer Van Beek is nu weer thuis. En hij zit in zijn huisje in Maassluis.

Hij is nu weer blij met zijn dasje. Met zijn hoed, zijn broek en zijn jasje,

Hij wil niet meer terug naar Luikeerland.

Hij is en blijft nu in Nederland.

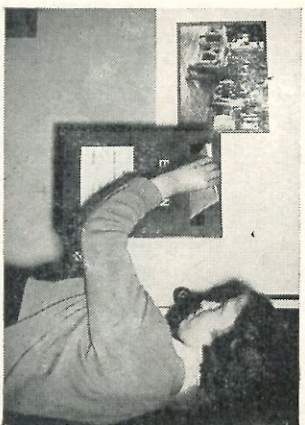
HOLLAND - Holland spreekt een woordje mee!

Ongetwijfeld zullen veel van jullie nu alweer ruim een maand geleden via de televisie hebben meegeleefd met de titonten die onze Nederlandse meisjes Sjoukje Dijkstra en Joan Haanappel bij de Europese kampioenschappen kunstrijden op de schaats in Garmisch Partenkirchen hebben behaald. We hebben genoten van al datgene wat na jarenlange harde training op de schaats mogelijk is en wij zijn verwond en trots gemaakt met begrippen als: „Riebtger“, „Axel“, „binnenwaartse Mond“ en „Zitpruquette“.

Bij al de commentaren tijdens en na deze kampioenschappen werden naast de bewondering voor geleverde prestaties voortdurend gissingen gemaakt over de kansen bij de wedstrijden die toen nog hun schaduwen vooruitwieren en die nu alweer achter de rug zijn: de Olympische Winterspelen. Omdat dat 1960 een Olympisch jaar is en veel jeugdige sportenthousiasten zijn, willen wij wat wetenswaardigheden spuien over de Olympische Spelen, onder de alles omvattende titel:

MAARTSE MORGEN

*Parke en straten
Nu nog vertalen,
Hangen in grjze mist.
De bomen daarboven
Zijn als bestoven.
Met glinsterend wit.
Kalkwarte struiken
Gaau al ontluiken,
Enken naar vochtige grond.
Om wat knimpjes daartussen
Vechten de mussen,
Wolfig en rond.
Diep in mijn jas,
Versnel ik mijn pas
Door de kintatte stad.
Nu de dag begon
Schijnt een heel verre zon,
Nervig en nat.
Benzanne lichten
Toveren gezichten
Van bleekgele schijn.
Maar ondanks de kou
Weet ik dat het gauw
Weer lente zal zijn.*

BRIEVENBUS

Jeanine en Françoise Hofman — Wel bedankt voor jullie brief Deze keer hebben jullie geen prijs gekregen, maar ik vond de kleuplatten erg mooi. Jullie hebben er zeker wel veel plezier mee gehad: eerst met potlood en toen met een beetje water. Misschien zullen we de volgende keer weer een tekenwedstrijd geven.

Henriette Hofman — Ik vond je tekening van de „drieholts“ erg mooi. Ben jij dat met je zusjes? Je hebt de tekening mooi gekleurd. Deed je dat ook met dure potlooden en daarna met water, net als je zusjes?
Chris Kwant — Als je een paar jaar jonger was geweest, zou je vast en zeker een prijs leuk en mooi regelmatig gekleurd. We kunnen zien dat je er reuze je best op hebt gedaan. Doe je de volgende keer mee met de puzzel voor jongens van jouw leeftijd?
Je was trouwens niet de enige Chris, er waren nog 10 inzenders die de tekening hebben gekleurd of geverfd. De een al mooier dan de ander. 't Hindert natuurlijk niets, vooral als je er zelf plezier aan gehad hebt, maar voor een prijs kun je niet in aanmerking komen.
Margriete Petri: Je kleuplaat was prachtig. Heb je dat echt alleen gedaan? Jammer dat je geen prijs hebt gekregen. Volgende keer beter. Maar wil je dan wel je leeftijd opgeven? Leuk dat je met Esperanto bezig bent. Doe maar goed je best. En lief zijn tegen je vrienden, hoor! Gls la revido.

JAMMER!

Ja, dat hadden we beloofd. Deze jeugdkrant zou verschijnen op 5 maart en nu is het al de twaalfde!
Het is nog nooit gebeurd dat we onze belofte niet konden nakomen. Maar op 29 februari werd de zetter van onze drukkerij ziek (dat is de man die zorgt dat alle letters van de jeugdkrant op de goede plaats staan). En toen zaten we nê. Daarom moesten wij jeugdkrant nr 15 een week later laten verschijnen.

UITSLAG van de PUZZELS

Natuurlijk zijn jullie hier zeer benieuwd naar. Wat is kleuren toch een leuk werkje hè? We kunnen zien dat jullie er met veel plezier aan gewerkt hebben, er waren een hele boel inzendingen, de een al mooier dan de ander. 't Was dan ook heel moeilijk om uit te zoeken wie nu de prijzen moesten krijgen. Soms wisten we het echt niet en dan moesten we loten, want er zijn nu eenmaal maar voor iedere groep een eerste, tweede en derde prijs. Wij zouden graag aan nog meer kinderen een prijs hebben willen geven, maar dat kan nu eenmaal niet. Dus als je er nu niet bij bent, moet je maar denken: „misschien ben ik volgende keer wel aan de beurt“. Blijf in ieder geval maar trouw meedoen. Over een poosje zullen we nog wel eens aan de tekenaar vragen of hij weer een leuke plaat wil maken die jullie kunnen kleuren en dan krijg je misschien wel een prijs.

Sommige jongens en meisjes die niet meer in de leeftijdsgroep van 4 t/m 7 horen, vonden het zeker zo leuk om plaat te kleuren, dat ze het niet konden laten om mee te doen en ook hun plaat in te sturen. Of hebben jullie je alleen maar vergist, omdat jullie de vorige keer wel mee konden doen. 't Geeft niet hoor, er waren heel mooie bij. 't Is alleen wel jammer dat je niet mee kon doen voor een prijs.

Verschildende platen waren zelfs geveerd. Dat is al heel knap, maar je moet maar zo gelukkig zijn om een verdoost te hebben. Bij de prijswinnaars is trouwens ook een enkele geverfde plaat, namelijk die van Karen Kalishoek. Hij is echt mooi geworden Karen. Er waren heel wat inzendingen uit Utrecht en je kunt dan ook wel zien, dat er verschillende prijzen naar Utrecht gaan.

Marja v. d. Boogaard uit Utrecht verdient best een eervolle vermelding met haar kleurplaat, waarvoor ze dan ook een eerste prijs kreeg.

En dan de andere prijswinnaars. Er waren ook heel wat inzendingen voor de overige puzzels. Dat deze niet erg gemakkelijk waren, konden we goed merken. Er waren verschillende kinderen die ons schreven: 'u hebt het ons niet gemakkelijk gemaakt. Des te groter eer is het als je dus ditmaal bij de prijswinnaars hoort. Om met puzzel nr 2 voor kinderen van 8 t/m 10 jaar te beginnen, de meesten struikelden over het eerste rijtje, waarin dus werd gevraagd welke naam daar niet in thuis hoorde. Dat was Karl May. Hij is namelijk een schrijver en al die andere namen komen voor in zijn boeken. Het is knap als je alles wel gevonden hebt. Hulde voor de prijswinnaars.

De puzzel voor de daarop volgende groep voor kinderen van 11 en 12 jaar kostte wat minder moeite dachten we. Met een beetje geduld kom je er ten slotte wel uit. Er waren hier ook veel inzendingen en veel goede. De plaatsnamen waren Gorinchem, Enkhuizen, Aplingedam en Marseille. Omdat er maar drie prijswinnaars zijn hebben we hier ook moeten loten. Als je de oplossing goed had, maar geen prijs

krijgt, heb je echt pech maar blijf meedoen: de aanbouder wint.

Nu nog de laatste puzzel, die uit twee delen bestond, namelijk het oplossen van de rebus en het antwoord op de vraag naar de wereldorganisatie. Dat was echt moeilijk. Sommige kinderen hadden wel de rebus goed opgelost, maar niet de naam van de wereldorganisatie gevonden.

De rebus luidde: Laten we hopen, dat in 1960 ook voor de vluchtelingen kinderen een betere tijd aanbreekt.

En de naam van de wereldorganisatie is: Unicef = United Nations International Children's Emergency Fund. In het Nederlands betekent het „Het Internationale Fonds van de Verenigde Naties voor kinderen in nood.“

Ja, 't was echt moeilijk en 't is dan ook eigenlijk geen wonder dat er maar één helemaal goede oplossing was, namelijk die van Rien van de Anker. Gefeliciteerd hoor!

Toch hebben we ook hier drie prijzen kunnen geven, omdat we ook het woord UNAC hebben goedgekeurd.

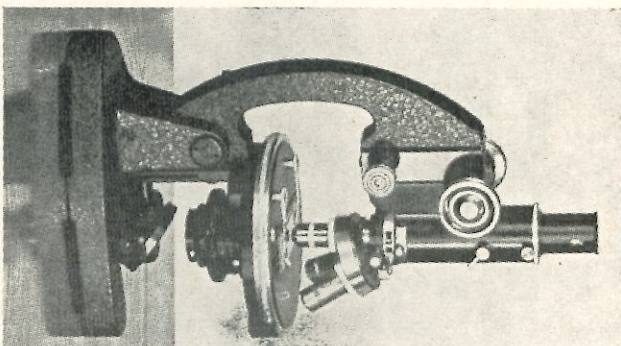
Mijnheer Koopman heeft voor degenen die er belang in stellen — en dat zijn jullie toch allemaal niet waar — in deze Jeugdkrant de betekenis van de Unac, de Unicef en de Unesco verteld.

De redactie vond in ieder geval dat Corrie Maas en Rosemarie Leen toch ook een prijs moesten hebben.

Het was van alle inzenders knap werk. Leuk dat jullie er zo je best op hebben gedaan.

En nu de prijswinnaars:

- 13 t/m 15 jaar.
1e prijs: Rien v. d. Anker, 13 jaar, Davenport 56, Den Haag.
- 2e prijs: Corrie Maas, Douwes Dekkerstraat 89, Den Haag.
- 3e prijs: Rosemarie Leen, 13 jaar, Looierslaan 29, Voorburg.
- 11 t/m 12 jaar.
1e prijs: Bea Moens, Grave van Solmsstr. 27, Utrecht.
- 2e prijs: Trineke Visser, Beeklaan 23, Den Haag.
- 3e prijs: George Kraan, Beyerlandselaan 21B, Rotterdam.
- 8 t/m 10 jaar.
1e prijs: Tommy Kerkhof, Adr. Beyerkade 3, Utrecht.
- 2e prijs: Pieter Smaltenbroek, Kon. Wilhelminalaan 47A, Voorburg.
- 3e prijs: Els van Duin, Flaviusstraat 5, Voorburg
- 6 t/m 7 jaar.
1e prijs: Marja v. d. Boogaard, Schutstraat 18Bis A, Utrecht.

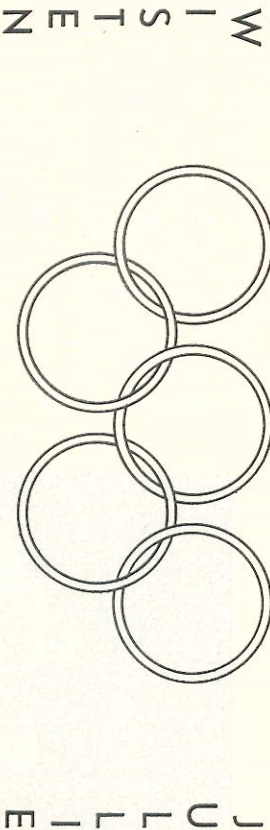
ANTH. v. LEEUWENHOEK

Dit is een...? Juis, een microscoop. Microscoop wil eigenlijk zeggen: het kleine zien. Het is een samenvoeging van twee Griekse woorden, namelijk „mikros“, dat klein betekent en „skopein“ hetgeen in het Nederlands zien is. De naam van het instrument geeft dus precies aan, wat je ermee kunt doen: je kan voor het blote oog onzichtbare deeltjes met de microscoop zichtbaar maken. Misschien hebben jullie wel eens een druppel regenwater onder de microscoop bekeken. Hoeveel levende wezens kunnen daar niet in zitten!

Aan de microscoop is voor ons onverbreekelijk verbonden de naam van Anthony van Leeuwenhoek, de zoon van een Delftse mandemaker. Hij werd geboren op 24 oktober 1632 en is wereldberoemd geworden door zijn onderzoekingen van het onzichtbare. Zijn kennis van het slijpen van lenzen was zo groot, dat hij kans zag er een te vervaardigen die 270 maal vergrootte. Dat was voor die tijd zeker zo wonderbaarlijk.

Vervolg pag. 4

- 2e prijs: Karen Kalishoek, Reewarstraat 38 A, Rotterdam.
- 3e prijs: Yvonne Leen, Looierslaan 29, Voorburg.
- 4 t/m 5 jaar.
1e prijs: Fette Fetsma, Linnaeusstraat 5, Den Haag.
- 2e prijs: Theda Hoekx, v. d. Leystraat 135, Delft.
- 3e prijs: Henny de Klerk, Schoenerstraat 63, Utrecht.
- Jullie prijstjes liggen klaar bij me-juffrouw Reinink in Den Haag of bij me-juffrouw Burgerhout in Utrecht. Wilten jullie vragen of iemand ze daar wil afhalen?
- Dat was het dan weer. De prijswinnaars gefeliciteerd en alle anderen: een volgende keer meer succes!

WISTEN JULIE...

dat de antieke Olympische Spelen oorspronkelijk Griekse sportfeesten waren ter ere van de Griekse god Zeus?

dat van 776 v. Chr. tot 317 na Chr. de winnaars van de Spelen zijn opgetekend en dat deze lijst nog bestaat?

dat de Spelen vroeger 5 dagen duurden en dat er wedstrijden werden gehouden in: wedstrijden voor vaders en vaders, wedstrijden voor ruiters, hardlopen op de lange baan, hardlopen in volle wapenrusting en de vijfkamp (verspringen, hardlopen op de korte baan, speerwerpen, discuswerpen en worstelen)?

dat de winnaars hun standbeeld mochten plaatsen in de Griekse stad Olympia?

dat de Spelen in 393 na Chr. door Keizer Theodosius I werden afgeschaft?

dat onder leiding van de Franse baron P. de Coubertin in de vorige eeuw de basis werd gelegd voor de moderne Olympische Spelen?

dat de eerste moderne Spelen in 1896 in Athene werden gehouden?

dat deze Spelen sedert 1896, iedere 4 jaar zijn gehouden met uitzondering van 1916 (1e wereldoorlog), 1940 en 1944 (2e wereldoorlog)?

dat „Squaw Valley“ na de Winterspelen waarschijnlijk zal worden omgedoopt in „Snowshoe Thomson State Park“, omdat deze Thomson in de jaren tussen 1850 en 1860 op zijn sneuwschoenen de postverbinding verzorgde tussen Californië en Nevada, een afstand van 145 km?